

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

14. De Omnipotentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

CONSIDERATIO XIV.

De omnipotentia Dei.

Dicitur potens & omnipotens; Græcè παντοδύναμος, & ἀποιοδύναμος, apud Dionys. c. 8. de diuinis nominibus. 1. Ut causa; quia ab ipso est omnis potentia, omnis virtus, seu vis agendi, & operandi; omnis vigor, & omnis efficacia in omnibus rebus creatis, in terra, in mari, in astris, in lapidibus, metallis, plantis, animalibus, & Angelis. Omnis vis operandi aliquid, tenuis est participatio potentiae ipsius.

2. Formaliter; quia ipse in se est potentiae infinitae, vel potius ipsa potentia infinita per se subsistens. Potest enim omnia quae potest mens creata concipere: quae prorsus in omni genere & specie sunt infinita, v.g. infinitos mundos huic nostro

nostro mundo similes, & alios huic
dissimiles, & infinitos Angelos, in-
finitos populos, infinitum aurum,
argentum, lapides pretiosos &c.

Cùm dicitur posse facere *infini-
ta*, intellige *infinite syncategoremati-
cè*, vt loquuntur Philosophi, non
categorematicè; id est, posse illum
tot res cuiusuis generis facere, vt
semper possit plures, & plures sine
fine: adeò vt nullus numerus tam
magnus concipi queat à mète crea-
ta, quin tot & plures sine fine possit
facere: sic tamen vt nunquam fa-
ciat infinitum actu, iuxta probabi-
liorem S. Thomæ, & multorum
aliorum sententiam: quia repugnat
creaturæ esse infinitum actu; vt ali-
bi declaratum est. Addo, Deum nõ
solum posse omnia quæ mens crea-
ta potest concipere, id quæ in quan-
tauis magna multitudine, quantita-
te & perfectione; sed etiam quid-
quid ipse suâ infinitâ Sapientiâ po-
test

test extra seu intra se concipere;
quæ infinities plura & magis mira-
bilia, quàm ea quæ possunt concipi
à mente creata. Quidquid enim
sua mente infinita potest interiùs
cōcipere seu formare intelligendo,
potest exteriùs producere & for-
mare creando. Et hoc modo po-
tentia adæquatur Sapientiæ.

3. Dicitur *omnipotens* quia potest
omnia facere repentè, sine mora
temporis; & sine vlllo labore, sum-
ma & infinita facilitate; solo nutu
sua voluntatis, & solo verbo: lon-
gè faciliùs illi esset mille mundos
nouos excirare, quàm nobis nomen
mundus proferre; & tamen nobis
nihil faciliùs verbo.

4. Dicitur *omnipotens*, vel potiùs
omniteneus; Dionysio, ἀυλοκράτωρ
quia omnia & singula interiùs
continet, & constringit in vnum
ne dissoluantur & diffluant; &
omnia tanquam sedes ac funda-
mentum

mentum omnium excipit, sustentat
& conseruat. Ipse enim est omniū
radix, ex quo omnia veluti pullu-
larunt; & omnium vinculum, quo
singula in se ipsis constringuntur
ne diffluant & euanescant; omnium
sedes, ac fundamentum, omnia
sustentans, ne in nihilum suum re-
labantur.

PRECATIO

Ad Omnipotentiam Dei.

Ex lib. 5. de Perfect. cap. 4.

O adorandam, tremendam,
& religioso silentio ve-
nerandam omnipotētiam
tuam, Domine Rex sæ-
culorum, qui omnia per te potes,
quidquid possunt omnes creature
tuæ; à quo omnis potentia, omnis
vis, omnis energia rerum omnium
est instituta & dependens, qui om-
nia ex nihilo solo verbo condidisti
& con-

& condita eodem substantifico influxu conseruas, ex omnipotentia tuæ manu ea veluti suspensa tenens, ne in suum nihilum relabantur; coram quo totus mundus est instar pilæ modicæ, & omnes Gentes instar stille roris antelucani. Qui re ipsa potes efficere & præstare, non solum quidquid omnes homines & Angeli animo concipere, sed etiam quidquid sapientia tua infinita potest excogitare: par enim est potentia tua sapientia tuæ, & æquè latè se extendunt & diffundunt; cum hæc sola sit illius regula & mensura. quam enim aliam habeat mensuram potestas immensa, nisi immensam? Hinc non minùs ea tenes & possides quæ non sunt actu in esse producta, quàm quæ esse & speciè exterius acceperunt. Delitescunt enim in thesauris potentia & sapientia tuæ, & ad minimum nutum tuum in esse foras

E ij.

profi-

proficient, & dicent, Adsumus ad obsequium tuum. Non indiges laudibus & obsequijs nostris: si enim velis, infiniti tibi mox suppetent famuli, qui incomparabiliter te melius colant, & omni laude celebrent.

Inserere animo meo profundissimam reuerentiam & humilitatem in consideratione tantæ potentæ tuæ: tu enim de me & de omni creatura tua potes disponere & statuere pro arbitrio tuo; nec quisquam tibi potest dicere, Cur sic facis? tua enim sunt omnia, & opera manuum tuarum. Semper te mihi presentem cogitem, & extenta manu omnipotentæ tuæ, æternæ damnationis fulmen minitantem, si sanctissimas Leges tuas violaue-
ro. Adde etiam fiduciam & securitatem cordi meo in te, vt neminem timeam præter te, nec vlla creatura me à charitate tua abstra-

here

here valeat. Quid enim sunt cetera omnia corā te, aut quid mihi absque tuo nutu possūt nocere? Quod si ab aliquo me affligi permiseris, hoc ipsum mihi in salutem vertas, & ad æternam vitam cooperari facias. Amen.

CONSIDERATIO XV.

De Veritate, & Fidelitate Dei.

Quatuor modis Deus dicitur *Verus, veritas, & prima veritas, i. in essendo, seu obiectivè.* Quia est primum obiectū intelligibile, in quo omne obiectum intelligibile & omnis veritas obiectiua eminenter continetur; & à quo omnis res accepit veritatem sui esse, & ut secundum suam speciem & omnes gradus essentiae vera sit, & verè talis dicatur: ut, quod hoc sit verus homo, illud verus leo, verus bos,